

Протосеваст Приязд⁹² размесваше кипърско вино с мед и ракия, поднасяше на дамите и ги размиваше с веселите си песни. Две дъвойки от Брабант му сложиха на челото ^{лук} ~~лук~~ ^{венц} ~~венц~~, който взеха от трубадура, метнаха на плещите му аксамитената наметка на една своя другарка. С накривен до ухото венец, зачервен и ухилен, Приязд седна между брабантките, и тримата запяха някаква чудновата латино-българска песен, под съпровода на младите войводи, които удряха длани.

До разсвет остана буден и младият български цар, скръстил ръце връз безсънното си ложе. Мисълта му догонваше далечната, непозната годеница, чуждото момиче, което трябваше да стане негова жена. Той знаеше толкова малко за нея... Всичко до сега му се бе стривало почти като шега. ^{му} Имаме време. Тя бе млада. Но ето, че ~~до~~ сега ставаше неумолима истина.

Ала най-важното беше все пак едно: Белград и Браничево да се върнат към майката-родина.

Когато в Естергом, престолнината на Венгрия, се засушука, отначало тайно, от ухо на ухо, а сетне все по⁷явно, че кралската дъщеря Анна избягала в манастир - никой не се почуди. По едно време това бе станало нещо обикновено, да се види как млади и хубави дъвойки напушат дом и роднини, оставят суетните блага на грешния свят, за да добият под монашеско було нетленна слава и вечен живот, Тъй и Анна бе предпочела примамните хубости на манастирското християнско смирение и службата Богу, пред блясъка на един царски венец.

Ала волята на Андрея ^{II} ~~Втори~~ бе непоколебима.

Дружина стражи занесоха строга повеля до игуменката, която за да не си навлече кралския гняв, се видя принудена да даде на ²⁶ ~~во~~ите младата послушница.